

[Svend Andersen]

ved lovens ikrafttræden bliver omfattet af tilsynet.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslagene til vedtagelse.

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne kan jeg anbefale de to lovforslag til vedtagelse. Jeg synes, der er omfattende bemærkninger og redegørelser, som begrundet disse lovforslag. Det er måske hensigtsmæssigt, at vi får lovforslagene til behandling i erhvervsudvalget for at få analyseret forslagene i relation til eksisterende praksis her i landet. Jeg kan ikke umiddelbart se, at der skulle være noget, der kan genere den virksomhed, der her foregår. Men i stedet for at tage en lang debat om principper her finder jeg det mere hensigtsmæssigt, at vi kan stille nogle spørgsmål til ministeren til besvarelse i erhvervsudvalget.

Kjelgaard (KF):

Ministerens siger i sin fremsættelsestale, at lovforslagene er udarbejdet på basis af EFs direktiv om samordning af lovgivningen på kreditinstitutområdet, og det kan vi i det konservative folkeparti ikke have noget imod.

Som noget nyt skal der nu indhentes tilladelse til at drive bank- eller sparekassevirksomhed. Tilladelsen er betinget af, at instituttet kan registreres – den bestemmelse gælder vel egentlig allerede – og den er også betinget af, at vedtægterne kan stadfæstes. Det er vel også noget, der allerede er gældende.

Det nye og interessante er reglerne om personspørgsmål, pengeinstitutts ledelse. Efter den nye § 6 skal det være muligt at nægte tilladelse, hvis det skønnes, at én – bare én – person i direktion eller bestyrelse ikke har den fornødne erfaring i den slags virksomhed. Det synes jeg egentlig er et svært punkt. Hvordan vil man skønne, om en fisker, en tekstilfabrikant eller en embedsmand har den fornødne erfaring i at sidde i en banks bestyrelse? Hvis bare ét medlem af direktionen eller bestyrelsen ikke skønnes at have fyldestgørende erfaring til at udøve stillingen eller hvervet, vil tilladelse ifølge § 6 blive nægtet af ministeren efter indstilling fra tilsynet med banker og sparekasser.

Jeg synes, det er en vanskelig opgave for tilsynet at vurdere enkeltpersoner, man ikke

kender, at vurdere eller skønne, at f. eks. én person ud af 10 i direktion og bestyrelse ikke har de fornødne forudsætninger, og dermed indstille til ministeren, at tilladelsen nægtes. Det er noget, jeg gerne vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Jeg skal ikke gå yderligere i enkeltheder med alle ændringerne, men kun nævne et par enkelte ting. Ministeren siger f. eks. i fremsættelsestalen, at tilsynets nye beføjelser til at anmelde betalingsstandsning, beslutte likvidation eller indgive konkursbegæring i de tilfælde, hvor et pengeinstitut ikke selv træffer de fornødne foranstaltninger, er begrundet i de samme hensyn som bestemmelsen om forbud mod, at afvikling af et pengeinstitut sker ved, at det ændres til at være et foretagende af anden karakter. Efter min vurdering vil dette ikke være muligt under den gældende lov, hvorfor den bestemmelse efter min flygtige vurdering egentlig er overflødig.

I § 5 i lovforslag nr. L 118 bemyndiges industriministerens til at fastsætte nærmere forskrifter, og i § 6, stk. 2, bemyndiges ministeren til at fastsætte straffebestemmelser for overtrædelse af loven. Det fremgår af bemærkningerne, at denne bemyndigelse ikke bare vil være gældende over for nyetablerede institutter, men også over for allerede eksisterende. Det finder jeg nok lidt betænkeligt, fordi § 4 giver institutter, der allerede har påbegyndt deres virksomhed før lovens ikrafttræden, ret til at fortsætte uden tilladelse. Derfor vil jeg sikkert også under udvalgsarbejdet bede ministeren uddybe, hvad disse forskrifter vil komme til at indeholde, og i hvilken størrelsesorden man kan forvente bøderne ifølge § 6, stk. 2.

Endelig en sidste ting, der kan undre lidt, nemlig at de to personer, der omtales i § 4 i L 118, kun skal opfylde stk. 3 i bank- og sparekasselovens § 6. Det er dog midler fra offentligheden, der forvaltes, i lighed med pengeinstitutternes forvaltning. Men det forhold regner jeg også med at få belyst under udvalgsarbejdet, som vi vil bidrage positivt til.

Askjær Jørgensen (FP):

Fremskridtspartiet er ikke tilhænger af flest muligt restriktionslove, men det betyder ikke, at vi ikke kan indse, at det er nødvendigt med visse regler, f. eks. om, hvordan